

ת"פ 7375/11/14 - מדינת ישראל נגד תופיק חרבאוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7375-11-14 מדינת ישראל נ' חרבאוי
לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

נגד
תופיק חרבאוי

הכרעת דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום ביום 30.10.14, סמוך לשעה 20:30 נסע הנאשם ברכב מסוג פולקסווגן פאסאט מספר רישוי 8785635 (להלן: "**הרכב**") באזור וואדי אל ג'וז בירושלים (להלן: "**המקום**"). באותן נסיבות, עקב הפרות סדר שהתרחשו באותו ערב, הוצבו שוטרים במקום, ביניהם השוטר ניסים לוגסי (להלן: "**השוטר לוגסי**").
3. בשלב מסוים הרכב נעצר בסמוך לשוטר לוגסי, הנאשם פנה לשוטר לוגסי והודיע לו כי הוא מתגורר בהמשך הרחוב. השוטר לוגסי הורה לנאשם להמשיך בנסיעה, אך הנאשם לא נענה להוראות השוטר לוגסי והחל לצעוק עליו. בתגובה, ביקש השוטר מהנאשם מסמכים מזהים והכניס את ידו מבעד לחלון הימני קדמי ברכב על מנת לקבל מהנאשם אותם מסמכים.
4. בשלב זה, כאשר חלק מגופו של השוטר לוגסי ברכבו של הנאשם, החל הנאשם בנסיעה מהירה מהמקום, כשהשוטר לוגסי תלוי על דלת הרכב ונגרר עם הרכב כשהוא צועק לנאשם לעצור, אולם הנאשם לא עצר והמשיך בנסיעה פראית.
5. לאחר כ-4 מטרים כשהשוטר לוגסי תלוי על דלת רכבו של הנאשם, כלו כוחותיו להמשיך ולאחוז ברכב והוא ניתק מהרכב והמשיך במרדף רגלי אחרי הרכב וצעק לשוטרים נוספים, דאהר עיסאם, מג'ד גנאם, הנו סארי וג'ואד קבלאן (להלן: "**השוטרים**"), אשר היו ממוקמים במחסום בהמשך הדרך לעצור את הרכב. השוטרים

הבחינו ברכב כאשר הוא מתקרב לעברם במהירות מופרזת וקראו לרכב לעצור. הנאשם לא נענה גם לקריאות השוטרים לעצור והמשיך בנסיעה פראית תוך שהוא "מזגזג" על הכביש לעברם ובשל כך נאלצו השוטרים לקפוץ אל צד הכביש, והשוטר מג'ד גנאם ירה שלוש יריות מאקדחו לכיוון גלגלי הרכב. הרכב סטה ממסלולו והחל בנסיעה לכיוון השני.

6. השוטרים החלו במרדף רגלי אחר הרכב וצעקו לאחד השוטרים לעצור את הרכב. הנאשם הגיע למבוי סתום ואז יצא מהרכב והחל במנוסה רגלית מהמקום עד שנעצר.

תשובת הנאשם לאישום

7. הנאשם הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום ומסר את גרסתו לאירוע. לדבריו, ביום 30.10.14, בשעות הערב, בעת הפרות סדר במקום, הוא היה ברכבו בדרך לביתו. השוטר לוגסי ביקש ממנו לעצור את רכבו והוא נענה לבקשתו ועצר. בהמשך, ביקש ממנו לוגסי כי יציג לפניו תעודה לצורך זיהויו, ובשל כך החל וויכוח ביניהם. בה בעת החלו בחורים לזרוק אבנים לעבר הכוחות שהיו בכביש. משכך, הנאשם אישר כי נמלט מהמקום, שכן פחד וסבר כי מדובר באנשים שרוצים לפגוע בו. יחד עם זאת, הדגיש הנאשם כי לא נהג במהירות מופרזת אלא במהירות רגילה, למרחק של 2-3 מטרים, ולא הייתה לו כוונה לסכן חיי אדם או את חייהם של השוטרים. עוד הוסיף כי השוטר לוגסי צעק לעבר השוטרים שהיו במרחק של 2-3 מטרים ממנו, כי יעצרו את הנאשם. בהמשך השוטרים החלו לצעוק וירו לעברו 3 יריות ולאחר מכן הוא נעצר בסמוך אליהם. עוד הוסיף הנאשם כי הירי כלפיו סיכן את חייו.

ראיות הצדדים

ראיות התביעה

8. מטעם המאשימה העידו שני עדים, השוטר לוגסי והשוטר מאג'ד גנם (להלן: "**השוטר מאג'ד**"). עוד הוגשו הודעותיהם של השוטרים שסומנו **ת/1** ו**ת/2** בהתאמה, והודעת הנאשם שסומנה **ת/3**. כמו כן הוגשו בהסכמה המסמכים כדלהלן: הודעת השוטר ג'ואד קבלאן שסומנה **ת/4** (להלן: "**השוטר ג'ואד**"), דו"ח פעולה של השוטר דהאר עיסאם שסומן **ת/5** (להלן: "**השוטר עיסאם**"), דו"ח פעולה של השוטר הנו סארי שסומן **ת/6** (להלן: "**השוטר סארי**"), דו"ח מעצר שסומן **ת/7**, דו"ח פעולה של השוטר נועם דלל שסומן **ת/8** (להלן: "**השוטר נועם**"), ומזכר של השוטר יוני ישראל שסומן **ת/9**.

השוטר לוגסי

9. העד שימש במועד הרלוונטי לכתב האישום מ"כ טירונים במג"ב והגיע למקום כחלק מכוח תגבור, צוות סג"מ 7, עקב הפרות סדר שהתחוללו במקום. לדבריו, במועד הרלוונטי לאירוע מושא כתב האישום לא היו הפרות סדר במקום. השוטר מסר כי בשלב כלשהו, הגיע לכיוונו הנאשם כשהוא נוהג ברכבו, הוא עצר לידו מבלי שנתבקש לעצור ומבלי שהיה מחסום שעצר אותו. הנאשם פנה אליו ואמר שהוא גר בסמוך והוסיף כי נהג ברכב שנסע אחריו מתגורר באותו מקום. לאחר מכן, נתבקש הנאשם לנסוע ולהמשיך לעבר ביתו. הנאשם לא מילא אחר הוראותיו, עצר את רכבו והשיב "למה אתה מדבר אלי ככה", הרים את קולו והחל לצעוק עליו.

השוטר לוגסי הסביר שעקב צעקותיו והתנהגותו מעוררת החשד של הנאשם, אשר עצר לידו מבלי שנתבקש, ובשל החשש שהנאשם יגרום להפרות סדר במקום, הוא ביקש ממנו תעודת זהות כדי שיוכל לזהותו. לגרסת לוגסי בהודעתו ת/1, הנאשם לא מילא אחר הוראתו ובשעה שהושיט את ידו לתוך רכבו של הנאשם מבעד לחלון הפתוח על מנת לקבל ממנו את תעודת הזהות שלו, הנאשם לחץ על דוושת הגז ברכבו והחל נוסע במהירות. השוטר לוגסי תפס בחלון הרכב בשתי ידיו וצעק לו "תעצור, תעצור משטרה". בעת עדותו בבית המשפט ציין השוטר לוגסי, כי הוא אחז בדלת הרכב. על אף האמור, לדבריו של העד הנאשם לא מילא אחר הוראותיו והמשיך בנסיעה מהירה לאורך 3-4 מטרים למרות שהוא החזיק בחלון הרכב, עד אשר לא יכול היה להמשיך להחזיק בחלון הרכב, הוא שמט את ידיו וצעק לצוות השוטרים השני שהיה בהמשך הכביש שיעצרו את הנאשם. הנאשם התקרב אליהם במהירות ו"זגזג" עם הרכב ימינה ושמאלה, כך שסיכן את חייהם. בשלב זה, השוטר מאג'ד שלף את אקדחו וירה לכיוון גלגלי רכבו של הנאשם. לאחר כמה מטרים הנאשם עצר את הרכב, יצא ממנו ונמלט כאשר בהמשך צוות אחר של שוטרים עצר אותו. עוד ציין השוטר לוגסי, כי השוטרים שהיו ליד הנאשם בהמשך הדרך סימנו לו לעצור את הרכב אך הנאשם לא מילא אחר הוראותיהם והמשיך בנסיעה מהירה, כך שהם נאלצו לסור לצד הדרך על מנת שלא יפגעו ממנו.

השוטר מאג'ד

10. מעדות השוטר עולה כי הוא שירת במג"ב מרכז ביחידת סמ"ג 7 וביום האירוע היה במקום כחלק מצוות תגבור שוטרים שהוצבו שם בשל הפרות סדר שכללו זריקות אבנים וירי זיקוקים לכיוון כוחות המשטרה. העד הדגיש, כי בעת האירוע לא היו אירועי זריקות אבנים והפרות סדר. לדבריו, כ-50 מטרים לפניו, היה כוח מג"ב נוסף, עליו נמנה השוטר ג'ואד. כאשר הנאשם הגיע לכיוון השוטר ג'ואד והכוח שלו ברכב, ג'ואד סימן לרכב לעצור והרכב נעצר לידם. לדבריו, הוא שמע צעקות והבחין בשוטר שחלק מפלג גופו העליון נמצא בתוך רכבו של הנאשם. לפתע ראה כי הרכב מאיץ, השוטר נפל מהחלון הרכב והרכב המשיך בנסיעה מהירה לכיוונו. השוטר ג'ואד צעק "תעצור אותו, תעצור אותו". הוא סיפר כי עמד בכביש כשפניו מופנות לכיוון שממנו הגיע הרכב וצעק "עצור" מספר פעמים, אך הנהג הגביר את מהירותו והחל לנסוע "בזיגזג". כאשר הרכב הגיע למרחק של 3 או 4 מטר ממנו, הוא ירה לעברו 3 יריות, עד שהרכב נעצר. בשלב זה לדבריו הנאשם יצא מן הרכב וברח, והשוטר מאג'ד ושוטרים נוספים שהיו עמו עצרו את הנאשם לאחר מרדף קצר.

השוטר ג'ואד

11. מהודעת השוטר ת/4 עולה כי הוא שירת כמפקד צוות ביחידת סמ"ג 7 מג"ב מרכז, כחלק מצוות תגבור שהוצב במקום עקב ההתפרעויות. כפי עדותו, הרכב שהגיע לכיוונו עצר ליד השוטר לוגסי, אשר החל לשוחח עם הנאשם. הנאשם צעק לעברו "מה אתה רוצה, מה אתה רוצה" והשוטר לוגסי ביקש מהנאשם רישיונות. הרכב התחיל בנסיעה והשוטר לוגסי נאחז ברכב בחלון הקדמי שליד הנהג שהיה פתוח, על מנת לנסות לעצור את הרכב. הרכב האיץ ונסע במהירות, השוטר לוגסי נגרר על ידי הרכב מספר מטרים והרפה מאחיזתו כיוון שחש סכנה. הרכב המשיך בנסיעה מהירה ו"זיגזג" לכיוון הצוות השני של השוטרים. הוא צעק לשוטרים שהיו בהמשך כיוון נסיעתו של הנאשם לעצור את הרכב. אז ראה ששלושה מהשוטרים שחסמו את הכביש וסימנו לרכב לעצור בידיהם, אך למרות זאת הנאשם לא עצר והמשיך בנסיעה מהירה. השוטרים זזו הצידה על מנת שלא יפגעו מהרכב ולאחר מכן נשמעו 3 יריות. בהמשך, נעצר הנאשם על ידי השוטרים.

השוטר עיסאם:

12. מדוח הפעולה שערך העד ת/5 עולה כי הוא שימש במועד הרלוונטי לכתב האישום כחלק מצוות סמ"ג בפיקודו של השוטר ג'ואד, אשר טיפל בהפרות סדר במקום. הלה הבחין ברכב המגיע מכיוונו של השוטר ג'ואד והשוטרים שהיו עמו לכיוונו ולכיוון השוטרים האחרים במהירות מופרזת, וזאת לאחר שהורו לנאשם לעצור והוא לא מילא אחר ההוראה. השוטר מאג'ד צעק לנאשם לעצור וסימן עם הידיים. למרות זאת, הנאשם לא עצר והמשיך לנסוע לכיוון שלהם בתנועות "זיגזג" עד כי חשו בסכנת חיים. השוטר מאג'ד שלף אקדח וירה לכיוון הגלגלים של הרכב. השוטר עיסאם והשוטר סארי רצו לכיוונו של הרכב תוך שצעקו לנהג לעצור, הנאשם נתקל בחסימה של מפגינים ורעולי פנים ולכן יצא מהרכב ופתח במנוסה רגלית. השוטר דהאר והשוטר סארי, הבחינו בבירחתו של הנאשם מהרכב, צעקו לשוטר נועם שיחסום ויעצור אותו, ולבסוף עצרו את הנאשם.

השוטר סארי:

13. מדוח הפעולה שערך העד ת/6 עולה כי בזמן האירוע, הבחין סארי ברכב שהגיע במהירות מופרזת לכיוונו ולכיוון השוטרים בצוותו. הצוות שלו צעק לנאשם שברכב לעצור, הוא לא נעתר לבקשתם ונסע "בזיגזג", כך שניסה לדרוס אותם. השוטר מאג'ד שלף אקדח וירה כמה כדורים לכיוון גלגלי הרכב. לאחר מכן הרכב נעצר, הנאשם יצא החוצה בניסיון לברוח וביחד עם השוטר עיסאם הם רצו אחריו ועצרו אותו לאחר מרדף רגלי קצר.

ראיות ההגנה

הנאשם

14. הנאשם העיד להגנתו וסיפר על שאירע ביום האירוע. מהודעתו ת/3 עולה כי הוא נהג ברכבו בדרך לביתו, נתקל בכמה שוטרים ועצר לבקשת אחד מהשוטרים. הנאשם ציין כי בעת שהשוטר לוגסי עצר אותו במקום היו זריקות אבנים, על כן הוא לא מילא את ההוראה ועצר את רכבו, אלא נמלט: **"זרקו אבנים, מה הרכב שלי עם צבע חדש ופחדתי שיבוא עלי אבן על הראש ועל הרגל שיכנס לי אבן מהחלון"** (ר' ת/3 ש' 26) **"ואמר לי לעצור ולא עצרתי"** (ר' ת/3 ש' 29). עוד אישר הנאשם בחקירתו כי לא עצר בסמוך לצוות השוטרים השני אשר עמד בהמשך, מאחר שהשוטר סימן לו לעצור באמצעות אקדח, שלף אותו לעברו וירה לכיוונו, והוא חשש מהאקדח. **"בהתחלה שהשוטר אמר לי לעצור עצרתי אחרי שראיתי את האבנים המשכתי ואחרי שראיתי את האקדח שלו המשכתי לנסוע פחדתי"** (ר' ת/3 ש' 51-52). גם בעדותו בבית משפט דבק הנאשם בגרסתו זו בה טען שברח מפני השוטרים פעמיים על מנת להציל את חייו **"לברוח על מנת להציל את החיים, זה בא לבד, הרגשתי סכנה, יצאתי מהרכב. אחרי כן עליתי למעלה, עצרתי אצל חרחש, עצרתי. בן אדם כיוונו לעברו אקדח, ירו עלי, אבנים ופה צעק, ובהתחלה הרים את הנשק אמרתי זהו הלך עלי"** (ר' עמ' 28 ש' 19-23). לגרסתו לאחר מכן המשיך בנסיעה עד אשר נתקל במכולת אשפה שחסמה את דרכו, הוא יצא מהרכב כשהוא מבוהל והחל לברוח כיוון שחשש. תוך כדי בריחתו שוטר קרא לו לעצור, תוך שהוא שולף אקדח ומתחיל לירות לעברו. עוד הוסיף בעדותו בבית המשפט העיד כי לא נסע "בזיגזג", אלא ישר מבלי לסטות מן המסלול.

עיקרי טיעוני הצדדים

15. ב"כ המאשימה סבר כי יש בראיות שהציגה המאשימה כדי להוכיח את אשמת הנאשם ברמה הנדרשת בפלילים. לשיטתו, רוב חומר הראיות הוגש בהסכמה, ללא כל סייג או השגה, ועל כן יש לתת לו את מלוא המשקל הראייתי הראוי. כמו כן, לדידו עדויות עדי התביעה והדו"חות שהוגשו משתלבים זה בזה ויוצרים יחד גרסה רציפה ואמינה.

ב"כ המאשימה הדגיש כי בזמן האירוע לא היו הפרות סדר או ירי זיקוקים, כך שיש לדחות את הסברו של הנאשם בעניין זה. לדברי ב"כ המאשימה, התנהגותו של הנאשם בעת האירוע, כפי שתוארה על ידי מאג'ד ולוגסי, במשטרה ובבית המשפט, מעידה על כוונותיו ויש להקיש ממנה כי הנאשם התכוון לסכן את השוטרים שנכחו במקום.

עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי הנאשם בפרשת ההגנה לא הביא עדים שיתמכו בטיעונו וכי עדי התביעה סתרו לחלוטין את גרסת הנאשם.

16. מאידך, לשיטת ב"כ הנאשם גרסאות השוטרים עיסאם וג'ואד מחזקות את טענת הנאשם לפיה נתבקש לעצור על ידי לוגסי, וכי לא עצר מיוזמתו. הנאשם מאשר כי לא ציית להוראות השוטרים, אך טען כי עשה כן לאחר שחש בסכנה ממשית לחייו נוכח הפרות הסדר ששררו במקום ולאחר שהשוטר מאג'ד ירה לכיוונו.

ב"כ הנאשם עמדה בסיכומיה על סתירות בגרסאות עדי התביעה, ויש בהן, לטענתו, כדי לערער את אמינותן. לפיכך סברה ב"כ הנאשם כי יש להורות על זיכוי של הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

דין והכרעה

17. המחלוקת בתיק זה נסבה סביב שאלות עובדתיות. השאלה המרכזית נוגעת לסיבת מנוסתו של הנאשם מהמקום על אף הוראות השוטרים, שכן אין מחלוקת כי הנאשם נמלט מהמקום, אלא שהוא טוען להגנתו כי בריחתו נבעה מכך שחשש לחייו הן בשל אירועי הפרעות סדר והן בשל הירי של השוטר מאג'ד לעברו. עוד, קיים פער בין עדויות השוטרים לעדותו של הנאשם אשר לאופן נהיגתו של הנאשם עת שנמלט מהמקום על כן יש להכריע אף בשאלה זו.

הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו

18. מצאתי לתת אמון מלא בגרסאות השוטרים אשר לנסיבות בריחתו של הנאשם, שכן מעדויות השוטרים לוגסי, מאג'ד וג'ואד עולה באופן קונסיסטנטי כי הנאשם לא שעה להוראותיהם ולא עצר את רכבו, וחרף פניותיהם החוזרות והנשנות הוא ניסה לנוס מפניהם, תחילה ברכבו ולאחר מכן רגלית. הנאשם אף מאשר כי נמלט מפניהם.

19. השוטר לוגסי מסר בחקירתו במשטרה כי בעת האירוע לא היו תקריות של ידוויי אבנים או זיקוקים "עפו זיקוקים באזור הכללי אבל עלינו ממש לא עפו זיקוקים ולא אבנים" (ר' ת/1 ש' 8). בחקירתו הנגדית בבית המשפט שב וטען השוטר לוגסי כי "באזור שהיינו במקום איפה שעצר הרכב לא היה כלום. בגזרה מסביב היה מלא אירועים". (ר' עמ' 16 ש' 20-21) וכן, עת שנשאל שוב בחקירתו הנגדית על כך אישר

שבזמן שנסע הנאשם לא היו אבנים או זיקוקים (ר' עמ' 18 ש' 17-18).

20. השוטר מאג'ד העיד אף הוא בבית משפט כי בזמן שהנאשם עבר עם רכבו במקום לא היו אירועים של זריקות אבנים וזיקוקים: **"היו שלושה אירועי הפס"ד קשים בוואדי ג'וז לפני האירוע של הנאשם, הגיעו רעולי פנים, זרקו אבנים, השוטר שלי נפצע ביד" ... "באותו רגע שהנאשם עבר עם הרכב לא היו זריקות אבנים וזיקוקים"** (ר' עמ' 22 ש' 25-28).

21. טענת הנאשם, כי סיבת בריחתו מפני השוטר לוגסי הייתה בשל חשש לחייו נוכח אירועי הפרות סדר שאירעו במקום, אשר כללו זריקת אבנים ובקבוקי תבערה, והן בשל הירי של השוטר נגדו, אינה מתיישבת עם עדויות השוטרים.

22. לא מצאתי לתת אמון בגרסתו של הנאשם בעניין זה, שכן הגם שמקריאת הודעתו במשטרה וכן מעדותו בבית המשפט ניכר כי מן הרגע הראשון הנאשם דבק בגרסתו, בעת עדותו בבית המשפט הגזים הנאשם בתיאורו את הפחד שחש והוסיף כי השוטר לוגסי שעצר אותו תחילה, כיוון לעברו נשק מסוג M16, למרות שלא מסר גרסתו זו בעת חקירתו במשטרה. על כן, גרסה כבושה זו של הנאשם בבית המשפט בעניין זה, מכרסמת באמינות גרסתו. זאת ועוד, לא ברור מדוע הנאשם אשר לדבריו פחד מאירועי זריקת האבנים, המשיך בנסיעתו הישר לעבר השוטרים האחרים ולא סב על עקביו, למקום בו יש סיכוי שלא יפגע מזריקות האבנים. גרסה זו אף לא עולה בקנה אחד עם העובדה שכאשר ירד מן הרכב בפעם השנייה והשוטרים דלקו אחריו, עדיין המשיך הנאשם בבריחתו ולא עצר, על אף שלא ארבה לו כבר הסכנה להיפגע מאבנים או מירי (ר' עמ' 31 ש' 12-28). לא זו אף זו, מנוסתו הרגלית הותירה אותו חשוף ביתר שאת לסכנה ממנה לכאורה נמלט, והדעת נותנת כי לו אכן חשש לחייו לא היה יוצא מהרכב ומותיר עצמו חשוף לפגיעות אבנים, יריות וזיקוקים. גרסה זו אף אינה מתיישבת עם טענת הנאשם לפיה נהג באופן רגיל ולא במהירות גבוהה, שכן אם היה כה מפוחד בשל זריקת האבנים, וחש כי הוא נמצא במצב חירום, היה נמלט במהירות מהמקום (ר' עמ' 27 ש' 29-30).

23. לא נעלם מעיני כי ישנו פער בין גרסתו של השוטר לוגסי ובין גרסת הנאשם בשאלה מדוע עצר הנאשם מלכתחילה את הרכב. לוגסי טען, כי הנאשם עצר את הרכב מיוזמתו ואילו הנאשם טען כי עצר לבקשתו של לוגסי. גרסתו של הנאשם כי נעצר על ידי כוח שוטרים במקום נתמכת בגרסתו של השוטר מאג'ד לפיה השוטר ג'ואד סימן לרכבו של הנאשם לעצור וכן נתמכת בדו"ח פעולה של השוטר עיסאם. בנסיבות אלה דומה כי יש להעדיף את גרסתו של הנאשם שנעצר על ידי השוטרים, ברם לא מצאתי כי יש לסווגיה זו השלכה על יסודות העבירה המיוחסת לו, שכן בין אם עצר מיוזמתו ובין אם לבקשת השוטר, הרי שאסור היה לו להימלט בניגוד להוראות השוטרים. בנסיבות אלו, אין להלין על כי השוטר מאג'ד כיוון אקדח לכיוון הנאשם, שכן התנהגותו של הנאשם עוררה חשד שמא הוא עלול לסכן את בטחון השוטרים והנוכחים במקום.

24. יחד עם זאת, ישנה השלכה לעניין מהמנות העדים בדבר אופן נהיגתו של הנאשם והתנהגותו בעת האירוע, שכן העד לוגסי ניסה לתאר את הנאשם כמי שבחר להתעמת מלכתחילה עם שוטרים, בחר לנסוע ברכב כשהוא תלוי על החלון, ולא כך היו פני הדברים. נראה כי הנאשם אכן חש פחד נוכח אירועי ההתפרעויות שכללו ידווי אבנים ובקבוקי תבערה שקדמו לאירוע, הוא חשש להימצא במקום מחשש שיחלו בשנית אירועים דומים וזו הסיבה שניסה להימלט, הגם שבאותו רגע לא היה חשש מידי שהצדיק את הימלטותו.

25. מכאן שהנאשם נמלט מידי השוטרים ובחר שלא למלא אחר הוראותיהם הגם שידע כי מדובר בשוטרים

הממלאים את תפקידם כחוק וכי הם ברי סמכא להורות לו לעצור. בנסיבות אלה מצאתי כי התקיימו יסודות העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה זו, אך קובעת כי המניע לביצוע העבירה היה חששו של הנאשם להימצא במקום וכי לא בחר להתעמת עם השוטרים עת עבר במקום.

מעשה הפיזיות והרשלנות

26. כאמור, אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם נמלט מהשוטרים, אולם הצדדים חלוקים אשר לאופן נהיגתו של הנאשם בשעת מנוסתו.

27. אציין, כי יש פער בגרסאותיו של השוטר לוגסי בבית המשפט לעומת חקירתו במשטרה. השוטר לוגסי נחקר על אופן נסיעתו של הנאשם והעיד כי הנהיגה הייתה מסוכנת משום שהנאשם החל בנסיעה במהירות מופרזת תוך כדי לחיצה על דוושת הגז, כאשר הוא נתלה על חלון הרכב של הנאשם 3-4 מטרים, עד שלא יכול היה להמשיך להחזיק בחלון. **"...ואז תוך שאני מושיט את היד שלי לתוך הרכב מהחלון הפתוח של הנוסע מקדימה (אין נוסע) כדי לקבל מהנהג את תעודת הזהות שלו הנהג מסתכל עליי במבט מהצד יד אחת על ההגה ונותן גז חזק גורם לחריקת גלגלים אני תפסתי לו בחלון בשתי הידיים שלי צועק לו "תעצור. תעצור משטרה" אבל הוא המשיך בנסיעה מהירה מטורפת כך 3-4 מטר אני מחזיק בחלון עד שלא יכולתי יותר ואז תוך שאני רץ אחרי צעקתי לשוטרים שהיו ממוקמים בכיוון הנסיעה של הנהג שיעצרו אותו"** (ת/1 ש' 20-28). עוד המשיך לתאר השוטר לוגסי בחקירתו במשטרה את המשך הנסיעה של הנאשם לעבר צוות השוטרים השני, וציין כי השוטרים מהצוות השני לא נפגעו בדרך נס בעת נסיעתו של הנאשם, שכן הם קפצו לצד הדרך: **"מתקרב לשוטרים במהירות מסכן את החיים שלהם ועושה זיגזג ימינה ושמאלה שוטר אחר מהכוח ירה לכיוון שלו והוא המשיך לנסוע עד לצפרדע וירד מהרכב וגילה כי לא היה לו לאיפה להמשיך. אני רוצה לציין שהשוטרים שהיו לידו סימנו לו לעצור והוא המשיך בנסיעה מהירה והם קפצו לצד כדי שלא יפגעו ממנו"** (ת/1 ע' 2 ש' 1-5).

לעומת זאת, בתחילת עדותו בבית המשפט, העיד השוטר לוגסי כי הנאשם התחיל לנהוג בנהיגה מהירה תוך כדי שהוא תופס לו את דלת הרכב **"ביקשתי ממנו תעודת זהות, הבחור הסתכל עלי עם יד על ההגה ונתן פול גז במקום תוך כדי שאני תופס לו את הדלת, תוך כדי נסיעה ומבקש ממנו לעצור את הרכב"** (עמ' 15 ש' 4-5), לאחר מכן שינה את גרסתו והעיד כי הכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב ברגע שהנאשם לחץ על דוושת הגז: **"כשביקשתי ממנו תעודת זהות, הושטתי לו את היד שיביא לי אותה, חלק מהגוף שלי היה בתוך הרכב, כשהוא נתן גז מהאינסטינקט..."** (עמ' 17 ש' 1-2). לאחר מכן, שוב שינה את גרסתו ובתשובתו לשאלת ב"כ הנאשם בחקירה הנגדית העיד כי לא הכניס את הגוף שלו למכונית, אלא תפס את הדלת, במשקוף שבין הדלת לחלון. בחקירתו הנגדית התבקש השוטר לוגסי להדגים כיצד תפס בפועל את החלון והוא הדגים תפיסה של דלת הרכב כשהוא ליד הרכב ולא בתוך הרכב (עמ' 17 ש' 18-20), השוטר לוגסי גם הודה שיכול היה לעזוב את הדלת ולהרים את ידיו בעת שחפץ בכך אבל היה מסתכן בנפילה שעה שהרכב בנסיעה. אולם בחקירה החוזרת שינה שוב את גרסתו ואישר את הגרסה שלו בחקירתו במשטרה- שהיד שלו הייתה בתוך הרכב וכי תפס את החלון.

28. בהמשך חקירתו הנגדית השוטר לוגסי לא ציין את המהירות בה נסע הרכב כשנשאל על כך. אשר לאופן נסיעתו של הנאשם מסר השוטר לוגסי כי הנאשם הגיע צמוד לצוות השוטרים השני במהירות מופרזת. ברגע שהגיע לצוות הוא סטה ימינה ואז שמאלה והמשיך למעלה, אולם לא פגע באף אחד מהשוטרים. **"צעקתי לצוות שיעצרו את הרכב, הבחור היה בנסיעה מאוד מהירה יחסית למרחק שהיה בין הצוות שלנו לצוות"**

שהיה בצומת אחרי, הוא הגיע אליהם ועשה זיגזג ימינה, במהלך הזיגזג הוא סיכן את החיילים שהיו בצומת. אני ראיתי את זה" (עמ' 15 ש' 9-6).

29. לא מצאתי כי סתירות אלו יורדות לשורשו של עניין באופן שיש בו כדי להעיב על מהימנותו. אני סבורה כי השוטר נאלץ להיתלות על הרכב וכי אין נפקות למיקום אחיזתו בו. ואולם, בסיטואציה דינמית שכזו אין לצפות כי שוטרים יזכרו באופן מדויק את אשר התרחש ולא מצאתי כי יש להטיל דופי בגרסת השוטר על אף הסתירות.

30. השוטר מאג'ד בחקירתו במשטרה מסר עדותו לאופן נסיעתו של הנאשם: **"זיהיתי שיש שוטר שחלק מהגוף העליון שלו נמצא בתוך הרכב פולקסווגן הנל מתוך החלון ולפתע ראיתי כי הרכב הנל נותן פול גז ומפרפר בכביש, השוטר עף מהחלון והרכב ממשיך בנסיעה מהירה לכיוון שלי, גואד קבלן צעק לי "תעצור אותו, תעצור אותו", אני עמדתי בכביש לכיוון שממנו מגיע הרכב וצעקתי לרכב לעצור מספר פעמים, ואז זיהיתי כי הרכב הנל מגביר את מהירותו ונותן פול גז כשהוא בנסיעה לכיוון שלי ומתחיל לנסוע בזיגזג ימינה ושמאלה, כשהרכב הנל הגיע למרחק 3 או 4 מטר ממני לערך" (ת/2 עמ' 2 ש' 25-29).** בעדותו בבית המשפט, מסר השוטר מאג'ד שלא יודע להגיד את המהירות בה נסע הרכב, כמו כן לא ידע להגיד אם פלג גופו העליון של השוטר לוגסי היה בתוך המכונית או לא. הוא העיד שבהתחלה הנאשם נהג בצורה ישירה ושהגיע אליו התחיל לזיגזג שמאלה ימינה ואז החליט לשלוף את האקדח **"האקדח נשלף כשראיתי שהוא מתקרב אליי והרכב זיגזג שמאלה, ימינה ואני זוכר שהוא נתן "קיק-דאון" (האיץ) והוא לא התכוון לעצור יריתי לכיוון הגלגלים שלושה כדורים. אני לא זיהיתי פגיעות" (עמ' 24 ש' 22-24).** השוטר מאג'ד המשיך לתאר שהנאשם "זיגזג" ברכבו גם לפני וגם אחרי הירי. **"הוא לקח ימינה אליי ואז שמאלה לכוחות שהיו ממול ואז המשיך ביננו" (עמ' 25 ש' 17-18).** גם בדוחו"ת הפעולה של השוטר עיסאם והשוטר סארי תואר כי הנאשם הגיע לכיוונם במהירות מופרזת, בתנועות זיגזג והם הרגישו בסכנת חיים.

31. השוטר ג'ואד בעדותו במשטרה גם מתאר את אופן נסיעתו של הנאשם: **"הרכב התחיל בנסיעה ונסים נאחז ברכב בחלון הקדמי שליד הנהג שהיה פתוח, על מנת לנסות לעצור את הרכב, הרכב נתן גז והתחיל בנסיעה מטורפת, ניסים נגרר על הרכב הנל מספר מטרים ועזב את האחיזה ברכב מאחר והדבר היה מסוכן, הרכב הנל המשיך בנסיעה מטורפת לכיוון הצומת שם היה מאג'ד עם הכוח שלו, תוך כדי נסיעה מטורפת, מפרפר בכביש ולנסוע בזיגזג..." (ת/4 עמ' 2 ש' 28-31).**

32. איני מקבלת את גרסת הנאשם בבית המשפט כי על אף שברח מהמקום הוא נהג על פי תנאי הדרך, במהירות המתאימה, בנסיעה ישירה ללא סטייה מהמסלול. גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם כל עדי התביעה לפיהם הנאשם ברח מהמקום בצורה מסוכנת.

33. מעדויות עדי התביעה, אשר כאמור מצאתי לתת בהן אמון, עולה כי הנאשם זיגזג בנסיעתו, עד כי השוטרים חשו סכנה של ממש. סבורתי כי אלמלא נהג הנאשם באופן המסכן את שלום השוטרים לא היה מבוצע ירי כלפי הרכב.

34. איני מקבלת את טענת הנאשם לפיה נהג על פי תנאי הדרך. טענה זו אינה מתיישבת עם הודאתו כי נמלט מידי השוטרים. הימלטות כרוכה מעצם טיבה בנהיגה לא שגרתית, בוודאי לא כזו התואמת את תנאי הדרך. הדברים אמורים ביתר שאת לאור טענת הנאשם כי נמלט מהשוטרים כיוון שחשש לחייו. לו אכן כך היה הדבר, ברי שלא היה נוסע בנסיעה רגילה.

35. יחד עם זאת, אף אחד מן העדים לא ידע לאמוד את מהירות הנסיעה של הנאשם ועל כן לא ניתן לבסס כדבעי את הטענה שנסע במהירות מופרזת, אך מהעדויות עולה בברור כי הנאשם לא נסע במהירות המתאימה לתנאי הדרך, וזאת ניתן ללמוד מסטיותיו ימינה ושמאלה. עוד מצאתי כי תיאור מהלך נסיעתו "הפראית" של הנאשם, היה מוגזם ונבע ככל הנראה מהמראה מעורר האימה של שוטר התלוי על החלון הרכב, אך כפי שעלה מעדות השוטר לוגסי בבית המשפט הוא זה אשר בחר לתפוס בחלון ולהיתלות על הרכב ולא הנאשם יצר סיטואציה מסוכנת זו. אולם, יודגש כי הנאשם בחר שלא לעצור את הרכב גם לאחר שלוגסי נתלה עליו, על אף שנשקפה לשוטר סכנה מממשית מנסיעתו. בהמשך הנאשם המשיך בנסיעתו ושעט עם רכבו לעבר צוות השוטרים השני באופן המסכן את שלום השוטרים במקום.

36. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי התנהגותו של הנאשם סוטה מרמת הזהירות הסבירה באופן היוצר סיכון לחיי אדם או סיכון של גרמת חבלה לגופו של אדם, שהרי הנאשם ידע שבמעשיו הוא יכול לגרום לסיכון חיי אדם או לסיכון של גרם חבלה לגופו של אדם ורק בדרך נס לא נגרמו להם או לו פגיעות בגוף.

37. משכך מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות.

סוף דבר

38. לפיכך אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה לפי סעיף 275 לחוק ובעבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק.

ניתנה היום, ל' חשוון תשע"ו, 12 נובמבר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.